

POGNIŁY (1) *part praet act*

N sg f pogniła.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. pognie.

Taki, który uległ procesowi rozkładu; przen: Chółupká tá pogniła y błotem vleciona którą obáliłz/ obroćić fię ma w dom nie ręką budowány y wieczny. SkarKaz)(2.

Cf **POGNIĆ**

MP